

Forslag i § 2. I § 3 bestemmes det, at der skal kunne anvendes et efterhaanden aftagende aarligt Beløb af 75,000 Kr. efter nærmere af Finansministeren fastsat Bestemmelse til Understøttelse af værdige trængende Mænd og Kvinder af alle Klasser af den nuværende Befolkning paa Øerne og til midlertidig Støtte for private Institutioner med velgørende Formaal, navnlig naar de kommer til at miste hidtil oppebaaren Støtte fra Danmark. Under Forhandlingerne om den vestindiske Sag har forskellige paa forskellig Maade berørt Spørgsmaalet om at komme værdige trængende, Institutioner og lignende til Hjælp, ogsaa efter at Øerne var overdragne til de Forenede Stater. Man har tænkt paa et Legat. Men efterhaanden vilde de Institutioner og endnu mere de Personer, der skulde nyde godt af Legatet, uddø eller forsvinde, og da vilde Legatet ikke faa nogen rimelig Grund; jeg har da anset det for naturligt at foreslaa til saadanne Formaal en Sum af en saadan Størrelse, at man kunde være sikker paa, at de Institutioner og Personer, der var Tale om, kunde nyde den Støtte, de havde Krav paa. Men om dette Spørgsmaal som overhovedet om alle Spørgsmaal, der vedrører denne Sag, er jeg villig til enhver Forhandling med den høje Rigsdag.

Den næste Bestemmelse vedrører Embeds- og Bestillingsmændene paa Øerne, baade de af Staten ansatte Embedsmænd og de af Kolonialkasserne ansatte Bestillingsmænd. Der foreslaas for det første at udbetale de civile Tjenestemænd paa St. Croix, St. Thomas og St. Jan, herunder dog ikke indbefattet de under Folkekirken henhørende Tjenestemænd, et kvart Aars Lønning fra 1. April til 1. Juli. Man vil neppe finde det urimeligt at give de paagældende, som mister deres Embede, i nogen Tid den Lønning, de hidtil har oppebaaret. Det vil udkræve et Beløb af 116,000 Kr. Til aarlige Ventepenge, Pensioner og Understøttelser til Tjenestemænd foreslaas der et Beløb af 150,000 Kr. Det er dels de Ventepenge, som de kongelig ansatte har Krav paa, og dels er det aarlige Understøttelser til dem, der ingen Ret har til Pension. Man vil se, at man foreslaar i Almindelighed at benytte Loven af 24. Marts 1865, der altsaa nu finder sin Anvendelse paa Tjenestemænd, der ikke har Krav paa Pension.

Endelig er der stillet et Forslag fra Guvernementet, som ogsaa er optaget i dette Lovforslag, om at yde dem, der øn-

skede det, en Understøttelse en Gang for alle. Det er en meget lang Række af Tjenestemænd, det her drejer sig om, flere Hundrede, og Rækken gaar fra Folk i meget høje Stillinger til Folk i ret lave Stillinger som Opsynsmænd, Sygeplejersker, Bude, Telefonpassere, Rorkarle, Arbejdsfolk, Tyende og andre saadanne. Guvernementet har her ment, at det kunde være rigtigt at give dem i Forhold til den Tid, de har været i Tjeneste, en vis Understøttelse en Gang for alle. Den højeste Understøttelse, jeg har fundet i den lange Liste, der har været Tale om, gaar op til 50,000 Francs, og saa er man gaaet ned til Beløb af 250 Francs eller endnu mindre til Folk, som har været ganske kort Tid i Tjeneste, og hvis Bestilling i og for sig har været ringe. Men det Beløb, som der skulde være Tale om, naar disse forskellige Tjenestemænds Krav blev opfyldt, er ingenlunde ringe. Det er et Beløb af 468,000 Kr., og det er ikke uden Betænkelighed og Tvivl, jeg stiller Forslag derom. Men jeg mener, det er nødvendigt at undersøge hver Sag for sig, og det har Finansministeriet ikke kunnet gøre endnu. Det kunde ogsaa tænkes, man vilde mene, at hvis man gik ind paa Tanken om at give saadanne Understøttelser en Gang for alle, maatte det overlades til Administrationen at tage Bestemmelse og foretage den nødvendige Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde. Men muligt er det ogsaa, at den høje Rigsdag vil mene, at man overhovedet ikke skal gaa til en saadan Forholdsregel, men nøjes med enten Pension eller aarlig Understøttelse, hvor en saadan kan gives. Der er dog enkelte Tilfælde, hvor jeg tror, aarlig Understøttelse er helt udelukket, nemlig for dem, som har været meget kort Tid i Tjeneste og kun nydt en ringe Lønning, og der kunde man vel komme overens om at give en Understøttelse en Gang for alle. Men for de højere Tjenestemænds Vedkommende kan naturligvis Forholdet være tvivlsomt.

Endelig er der til Afvikling af Gendarmerikorpsets Forhold anslaaet 120,000 Kr. Det er et stort Korps med Officerer, hvis Hjemrejse skal betales, og som skal have Ekstrahjælp til Rejsen, foruden at den sidste Lønning skal gives dem.

§ 5 omhandler Folkekirkens Anliggender og foreslaar til Dækning af Orkanskadet paa Folkekirkens Bygninger noget over 15,000 Kr. og til Opretholdelse af Kirkens Virksomhed uforandret foreløbig for Finansaaret 1917—18 36,720 Kr., saaledes som det er vedtaget paa Finansloven,